

(המשך מעמוד 30)

עם בחורות. בהתחלה הייתי שוכרת בשמי חדרים במלון... בהרצליה פיתוח. השוטרים היו כאים מכניסה צדדית, כדי שלא יראו אותם, ומנצלים את החדר כסתר.

אבל אחר כך החלטתי שאני יכולה להרוויח הרבה יותר אם אחסוך את שכר-המלון ואתן להם להשתמש בדירה שלי. בכוכר הילדים היו תמיד בבית-הספר ובעלי לא היה בבית. אמרתי לקצינה-המיטרה שהם יכולים להשתמש בדירה שלי אם ישלמו לי כמו עבור המלון.

לפעמים היו שוטרים שלא היתה להם בחורה והם שאלו אותי אולי אני מכירה מישהו שתסכים להיפגש אצלם. אצלי בבית היו תמיד בחורות שברחו מהבית, הן גרו אצלי ובעברו אצלי כטיפות בילדים וניקו את הבית. אמרתי לשוטרים שהם יכולים ללכת אליי הביתה, להציג עצמם כחברים שלי, ולנסות מולם עם הבנות. אם זה ילך — טוב, ואם לא — אז לא. זה היה נמשך הרבה זמן. היו אצלי בבית בחורות בנות

שלי, שהייתי מוכנה לעשות הכל עבורו. חברות שלי סיפרו לי שבכפר סבא אפשר להשיג רשיון-נהיגה דרך בתי-ספר מסויימים, בעזרת מין, ואני פניתי כדי להשיגו. בשנת 1981 קיבלתי את רשיון-הנהיגה שלי.

כאשר נתתה החקירה בשנת 1984, ישבתי שעות עם המיטרה. הם היו באים אליי ולוקחים אותי מהבית עם הילדים לפני ארוחת-הצהריים, הייתי יושבת שעות ומספרת להם דברים והם הכניסו את הילדים שלי לתא-מצער, כדי שלא יפריעו. הם לא נתנו לילדים לא אוכל ולא מים עד הערב. עשיתי הכל מכיוון שהבטיחו לי שאני לא אעיר, והמיטרה תמליץ שלא ישללו ממני את רשיון-הנהיגה שלי.

החוקר יעקב גרוסמן, מיחידתו של בנימין זיגל, הבטיח לי שיעזור לי להשיג עבודה הגונה, כדי שאוכל להשתקם. הבטיחו לי גם שיחליפו את מיספר-הטלפון שלי ויבטלו את התיקים הפליליים נגדי.

אבל הכי חשוב היה לי הרשיון. השגתי אותו במאמצים גדולים, הוא

כדי להיות נוכחת בפגישתה עם הפרקליטה, ולנסות לעזור לה לקבל את מה שהובטח לה. ביום השלישי בכוכר פגשתי את מירי בפרקליטות. היא הופתעה מאוד כאשר עורכת-הדין ברוכי ויתרה על עזרתה בלי כל ויכוח. "אם את לא רוצה להעיד, לא צריך, את יכולה ללכת הביתה ולהמשיך לטפל בילדים שלך, ותהיי כריאה", אמרה לה הפרקליטה, "לא יעשו לך שום דבר".

מבקשים אורגיות

הפרקליטה הלנה ביילין, אשר טיפלה בתיק מנהלתו, אף הסבירה כי נברקו טענותיה של מירי כאשר להנחתו שהובטחו לה על-ידי המיטרה. "ביורנו והוסבר לנו כי עניין החלפת מיספר-הטלפון יוסדר ללא דחוף, ייתכן בקשה על המקום ואנו נמלא בכך", אמרה עורכת-הדין ביילין. היא גם סיפרה כי החוקר גרוסמן פנה וריכר עם מישהו בעיריית כפר-סבא, כדי לעזור למירי לקבל עבודה בנתיבים כעוזרת-לגננת, או כמיטרה אחרת בעיריה.

"אבל זה לא הלך, הם לא רוצים לקבל אותך לעבודה", הסבירה הפרקליטה, "אי-אפשר להכריח מישהו להעסיק אותך".

גליון עבירות קודמות של מירי, שנשלף מהמחשב, הראה כי אין לה עבירות קודמות וכי לא מתנהל נגדה כעת כל תיק פלילי. נראה היה כי המיטרה אמנם עמדה בכל התחייבויותיה למירי.

"רגע", אמרה מירי. "עוד דבר אחד: מה עם רשיון הנהיגה שלי?" הפרקליטה הסבירה לה כי דבר זה איננו בסמכותן ואף לא בסמכות המיטרה. על-פי-הדין, יכול מנהל משרד הרישוי לשלול את רשיונותיהן של כל הבנות שהוכחו כי קיבלו אותם בדרך בלתי חוקית.

המנהל יכול, על פי שיקול דעתו, לזמן אותן למבחן חוזר.

"אני לא מוכנה לוותר על רשיון הנהיגה שלי, על זה אני בכלל לא מוכנה להתמקח: שילמתי עבורו מספיק, ואני לא מסכימה להעיד נגדו, אני רוצה שישאירו לי את הרשיון שלי".

בנוכחותי טיפלה ריקי מהפרקליטה טוט לקציני גרוסמן ושאלה אותן מה בעניין רשיון-הנהיגה שלה. הוא חזר והבטיח לה כי אם תעיד במיטרה הוא ימליץ למנהל משרד-הרישוי להשאיר ברשותה את רשיונה.

מירי היפנתה את פניה לפרקליטה ברוכי ואמרה לה: "אני מסכימה להעיד; אבוא ביום שני כדי להעיד". היא הסבירה כי רשיון-הנהיגה שלה כליכך חשוב לה, שעבורו היא מוכנה בכל זאת להעיד נגד יוסקה, שהוא כמו אבא שלה.

עורכת-הדין ברוכי, שהיתה קצת מבולבלת מהתפניות הפיתאומיות של מירי, החלה מקריאה את עדותה במיטרה, כדי להכינה למיטרה. כאשר הגיעו לחלק מסויים שבו נזכרת אישיות בכירה, ש-רכממשלה, שמירי טוענת כי השלתף כאורגיה שערכה עם יוסקה בלחץ, בהרצליה, שאלתי את מירי אם היא הסיפור הזה נכון.

"זה איננו רלוונטי למיטרה, אבל זה נכון מאוד. יוסקה הביא אותי למלון, הציג אותנו לפניו, ואחר כך ערכנו אורגיה".

לשאלה אם יתכן שהיה זה אדם שהציג את עצמו בשם השר, אך היה בעצם מישהו אחר, ענתה מירי כי אולי הדבר יתכן, אבל היא עומרת על דעתה שהיה זה השר עצמו.

כאשר יצאה מירי מבית-המיטרה, ברכה לביתה וילדיה, היא ביקשה ממני רק דבר אחד: "אם את יכולה, תבקשי ממנה שאולי יאזח קיבוץ ואת מושב יהיה מוכן לקלוט אותי ואת שלושת ילדיי, כדי שאוכל להשתקם ולהתחיל חיים חדשים. במקום שבו אני גרה כל אחר שאני פונה אליו כדי לבקש עזרה מציע לי אורגיות".

אילנה אלון

תמרוקים

כשופט-שלום (בעת המנדט הבריטי) כבר בגיל 28, והיה מן היום הראשון להקמת המדינה נשיא בית-הדין המשפט המחוזי בירושלים, שממנו עבר, אחר 15 שנות-כהונה, לבית-הדין המשפט ה' עליון, אותו נטש, כסופו של דבר, לטובת הכנסת.

תאומי-המאה

נחוג ♦ כאשר נאשלו שבמדינת קנטאקי האמריקאית, יוס'הולדתה הי 100 של ויליאם סכסטון ואחותו התאומה, מרגרט אדמס. הסיכוי לזוג תאומים לשרוד יחדיו בחיים עד ליום-הולדתם ה-100 הוא אחד ל-700 מיליון.

קורבן-המילחמה

נתגלה ♦ מקום-מחבואו של ולטר רדר, 70, פושע-המילחמה ורבי-סרן ה-ס' אוסטרי, ששיחררו, החוקר, מן הכלא האיטלקי וקבלת-הפנים שערך לו שרידה-הגנה האוסטרי, פרידלם פרישנשלאגר, עשו כותרות. רדר, שנעלם מעין כל מאז כואו לאוסטריה, נמצא בבית קרובת-המיטרה היחידה שלו בחיים, דודה בת 92, בעלת חווילת-פאר תלת-קומתית בשכונת יוקרה וינאית. רדר מתקיים ברמת-חיים של מיליונר, בזכות תרומותיהם של 6000 מעריצים (שכמה מהם תיכנו, מתברר עכשיו, לחוטפו מהכלא האיטלקי בשנות ה-70). רדר נהנה גם מן הקיצנה הממשלתית לקורבנות-המלחמה, המשתלמת לחשבון בנק בירוואר שלו מזה 18 שנה, ובה כבר הצטברו מיליון 300 אלף שילינגים אוסטריים (60 אלף דולר).

כיסוי מיותר

נפטר ♦ בלוס-אנג'לס, מרלכת-ריאות, בגיל 62, רוזי גרנרייך, מעצבת-אופנה יליד אוסטריה, שהכניס לאופנה את חצאית המיני, את החולצה השקופה לנשים וב-1964 את בגדי-הים לנשים חסר החלק העליון (ליתר דיוק: שחלקו העליון היה מורכב משני פסים צרים שכיסו את פיטמות-השריים) ואשר ייצרו הופסק, מאחר, שנמכרו ממנו 3000 יחידות בלבד.

האח הצעיר

נפטר ♦ בבלטימור, ארצות-הברית, בגיל 85, מילטון טובר, אייזנהואר, הצעיר בשיבעת בניו של זוג בני טכסאס, שהמפורסם בהם היה דרויס ובינו-האר, מפקד הפלישה לאירופה בשנת 1944 ונשיא ארצות-הברית בשנות ה-50. מילטון היה רוב שנותיו פקיד-ממשלה (במיסדר-החקק לאות ובשיקום צפון-אפריקה, אחרי מלחמת-העולם). לאחר מכן היה, בזה אחר זה, נשיאן של שלוש אוניברסיטאות, האחרונה בהן אוניברסיטת-היוקרה ג'ון הופקינס.

המשביעה הנוסית

נפטרה ♦ בראלאס, משכב-הלב, בגיל 88, שרה טיגלמן-יוז, שופטת פדראלית (מחוזית) והאשה היחידה בהיסטוריה האמריקאית שהשביעה אי פעם נשיא לכניסת כהונתו. היה זה בראלאס, ב-22 בנובמבר 1963, אחר היצאה של ג'ון קנדי כשהשופטת הנסנית (גובה: 1.53 מטר) נקראה למטוס הנשיא, חיל-אוויר 1, כדי להשביע בריבמקום את סגנו של קנדי, ליג'ון ג'ונסון, כנשיאה ה-36 של ארצות-הברית.

זוג התאומות הקשיש ביותר בהיסטוריה היו, כנראה, שתי תושבות סופיה, בירת בולגריה, ווסילקה דרמזיביבה וואסיליה יאפורדזיביבה, שעוד הספיקו לחגוג יחדיו את יום הולדתן ה-104 בשנת 1966. לאחריה נפטרו שתיהן. העולם הזה 2489

רוק בודהיטי

נחוג ♦ יום-הולדתה הי 45 של כוכבת הרוק טינה טרנר, שנולדה בשם אן מיי בולוק, בתם של אינ' דיאני וקוהרדט כפטיסטי שחור, בחוות-כיתנה בדרום ארצות-הברית. הקאריירה של טרנר, שתקליטיה נמ' כרים במיליונים, המריאה רק אחר ששמה קץ ל-16 שנות נישואי-אימים, כאשר מוכה, למנצח להקת-הבלוז אייק טרנר, בסופם גם ניסתה להתאבד בכליעת תכולת צנצנת כדור-השנה, נסיון ממנו עברה הישר לאמונה ה' בודהיסטית.

כלבה צנחנית

נחוג ♦ יום-הולדתו הי 55 של מרדכי (מוטה) גור, שריהבריאות יליד ירושלים, שגדל ברחובות. גור, הנשוי לבתו של אחד ממייסדי תעשיית-היהלומים בארץ, הוא אב לשני בנים ולשתי בנות ועבר את שלבי-הפיקוד בצה"ל במהירות-הבוק; ממפקד חטיבת גולני בגיל 31, דרך

שר גור ילידה בירושלים, כלבה בקאהיר

פיקוד על בית-ספר לפיקוד ומטה (פ"ם) עד לרמטכ"לות. גור איננו בעל יומרות לראשות-הממשלה בלבד. יומ' רותיו מצויות גם בשטח הסיפורות, שבו פירסם, בנוסף לסיפורו על כיבוש ירושלים, בפיקודו, ב-1967, גם סיפורי ילדים כמו עזית, הכלבה הצנחנית ועזית בארמונות קאהיר.

מחוקק-המים

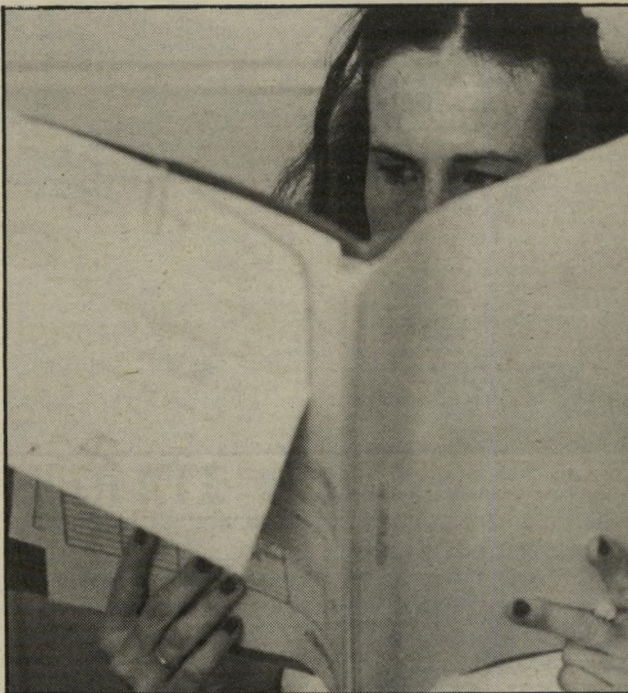
נחוג ♦ יום-הולדתו הי 55 של מרדכי וירשובסקי, ח"כ שינוי יליד גרמניה ועורך-דין במיקצוע. וירשובסקי היה, לפני כניסתו לחיים הפוליטיים, במשך עשר שנים, היועץ המיטרה של עיריית תל-אביב ו' התפרסם עוד קודם לכן כיועץ המיטרה לנציבות המים, תפקיד ש' בתקופה נקרא לייעץ בנושאי חקיקת-מים לממשלות בראויל, ניקראגווא, פרו, צ'ילה ואיראן.

מנהל-השופטים

נחוג ♦ יום-הולדתו הי 70 של השופט משה נאכט, מנהל בתי-הדין המשפט, אשר פרש החודש לגימ' לאות, אחר שעמד במשך 17 השנים האחרונות בראש המינהל השיפוט, המקיף את 262 השופטים (כולל: 50 שופטות) במדינה. לפני כן היה נאכט, יליד אוסטריה, שחחל את הקאריירה המיקצועית שלו כיועץ המיטרה למיטרה ראש-הממשלה, במשך 17 שנים גם כן, היועץ המיטרה ל- מערכת השירותים.

מהכס לכנסת

נחוג ♦ יום-הולדתו הי 75 של בנימין הלוי, שופט וח"כ לשעבר. הלוי, שהיה ב-1961 בין שופטי ארולף אייכמן, הוא יליד גרמניה שמונה

מירי בפרקליטות

אי-אפשר להכריח מישהו להעסיק אותך?

עלה לי הרבה כסף ומאמץ, ואני לא מוכנה לוותר עליו. אני מוכנה שיקחו את הילדים שלי ממני אם אני לא מסוגלת לטפל בהם, אבל שלא יחזרו ממני את רשיון-הנהיגה שלי.

אתמול, פיתאום טיפלו אליי מהמיטרה ואמרו לי שאני חייבת לבוא לבית-המיטרה להעיד נגד יוסקה. אני לא רוצה להעיד, ובמיוחד לא נגד יוסקה. מאז שהיכרתי אותו, דרך מיסדר-הרישוי, הוא מאוד חשוב לי. אני אוהבת אותו, הוא כמו אבא או אח שלי. אבי אף פעם לא טיפל בי, ואחי נהרג במלחמה. יוסקה התנהג אליי כליכך יפה, הוא היה בא ולוקח את הילדים שלי לשחק בג'וציבורי בלי שביקשתי ממנו.

היינו הולכים יחד יד ביד על שפת-הים. אם הוא היה רואה שהמקור בבית שלי ריק, הוא היה מביא אוכל.

אני לא רוצה לעשות לו רע. אני כליכך אוהבת אותו, שאם היטלר היה אומר לי לבחור את מי להרוג — את אבא שלי או את יוסקה, הייתי אומרת שיהרוג את אבי.

אני מוכנה ללכת למעצר, כי אני מרגישה שמגיע לי עונש. העיקר שלא אעיר נגד יוסקה.

אבל כאשר אמרתי למיטרה שאני לא רוצה להעיד נגדו, הם איימו עליי שהם יעצרו אותי וישימו אותי בכלובים שמחתת לבית-המיטרה עד שאעיר. מחר אני צריכה ללכת לפרקליטה חנה ברוכי, כדי לעבור על העדות שלי. אני רוצה שתבואי אתי כדי לראות שהמיטרה תקיים את הבטחותיה.

עבד בן סיפור של מירי. הבטחתי לבוא איתה לפרקליטות.